Bütün Ülkelerin Emekçileri, Birleşiniz!

İŞÇİNİN SESİ

Yıl: 3, Sayı 49 21 MAYIS 1976

FAŞİST CİNAYETLERİN TERTİPÇİSİ İHANET CEPHESİ ALAŞAĞI EDİLMELİDİR

KATİL HÜKÜMET YIKILMALIDIR!

TBÖK'ÜN AÇTIĞI "MC'YE HAYIR" KAMPANYASI, BRİTANYA'DA ANTİ-FAŞİST BİR TOPLANTIYLA BAŞLADI

Silâhlı saldırılara, cinayetlere varıncaya kadar her türlü baskı yöntemini kullanarak iktidarını yürütmeye çabalayan MC hükümetine karşı halkımızın nefreti, tepkisi her geçen gün biraz daha artıyor. İlerici, demokratik örgütlerin düzenlediği mitinglerde, direnişlerde on binler, yüzbinler "Katil iktidar yıkılsın" belgisini haykırıyor.

Avrupa'daki Türkiyeli ilerici, demokratik örgütler de bu savaşımın dışında değildir. Özellikle şu son günlerde TBÖK tarafından MC hükümetine karşı açılan kampanya ile de birlikte, bu yöndeki çalışmaların daha da yoğunlaştığını görüyoruz.

TBÖK'ÜN KAMPANYASI

Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi'nin Avrupa çapında yürüttüğü "MC Hükümetine Hayır" kampanyası başarıyla sürdürülüyor. 8 mayısta başlayan ve 29 mayısta sona erecek olan bu kampanya boyunca TBÖK üyesi örgütler, MC hükümetinin halkımıza karşı işlediği suçları, cinayetleri Avrupa demokratik kamuoyuna duyuruyorlar. TBÖK'ün girişimiyle bugüne dek Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu, Dünya Barış Konseyi gibi örgütleri harekete geçirme yolunda başarılı adımlar atıldı. Son olarak, TBÖK'ün de üyesi bulunduğu Dünya Barış Konseyi ile, Novosti, TASS, NEW AGE ve diğer birçok büyük haber ajansları, dünya demokratik kamuoyuna yönelik bir çağrı yayımlayarak, Türkiye halkının demokrasi savaşımıyla dayanışma göstermesini istediler.

BRİTANYA'DAKİ ÇALIŞMALAR

"MC Hükümetine Hayır" kampanyası, Britanya'da, İngiltere Barış ve Özgürlük Komitesi'ni oluşturan örgütlerce, İTİB, İTÖF, İTKB tarafından yürütülüyor.

İBÖK'ÜN GİRİŞİMİYLE, BRİTANYA'DAKİ "LIBERATION" ÖRGÜTÜ, "DEMOKRATİK TÜRKİYE KOMİTESİ" KURUYOR

Kampanyanın başlangıç tarihi olan 8 mayısta İTÖF, Leeds'de bir merkezi eylem örgütledi. Çok sayıda işçi ve öğrencinin katıldığı bu anti faşist gecede, zengin bir kül programı sunuldu. "MC yıkılsın" belgisi birkez daha hep bir ağızdan haykırıldı.

İBÖK, Britanya'daki en yaygınsal demokratik yığın örgütü olan LIBERATION ile de ilişkiye geçerek "Demokratik Türkiye" adlı bir komite kurulması yönünde görüş birliğine vardı. LIBERATION örgütüne bağlı olacak olan bu komite Britanya demokratik kamuoyunun Türkiye halkıyla somut dayanışmasını sağlama yolunda çalışmalar yürütecek. Demokratik Türkiye Komitesi, eylemlerini MC hükümeti yıkılana dek sürdürecek.

İBÖK, BASIN BİLDİRİSİ YAYIMLADI

11 mayısta ise İngiltere Barış ve Özgürlük Komitesi, MC iktidarının halk düşmanı politikasını sergileyen bir İngilizce Basın Bildirisi yayımladı. Britanya ve Avrupa'daki demokratik, ilerici kuruluş ve kişilere, yayın organlarına gönderilen bildiride, TBÖK Kampanyasının desteklenmesi, Türkiye elçiliklerine protesto mektuplarının gönderilmesi, tüm demokratik örgütlerden MC'yi kınayan kararlar tasarılarının geçirilmesi istendi.

İBÖK ayrıca, Britanya'nın, Avrupa parlamentosundaki saylavları ile de ilişkiye geçileceğini ve konunun Avrupa Parlamentosuna götürülmesi - nin sağlanması olanaklarının araştırılacağını bildirmiş - tir.

İŞÇİNİN SESİ bağış kampanyası:

hedef: £1000

HEDEFE ULAŞIYORUZ!

Gazetemiz basıma hazırlandığı sırada bağış kampanyamızın son günleri içindeydik. Makbuzların, sonuçların, Avrupa'dan bağışların tümü henüz elimize geçmemiş bulunuyor. Ancak bugüne dek gelen sonuçlar, kampanyanın başarıyla sonuçlandığını gösteriyor.

Lupetra Fashion işçilerinin £14.50, Wimpy işçilerinin £51 ve Loughborough'daki öğrenci arkadaşlarımızın £47 bağışlarıyla da birlikte £847'a ulaştık. Diğer sonuçların da gelmesiyle £1000'u aşacağımıza eminiz. Kesin sonucu gelecek sayımızda duyuracağız.

Bağış veren bütün arkadaşlara, dostlara, gazetemize gösterdikleri bu yakın ilgiden. destekten dolayı teşekkür ederiz.

YAHYA DEMİREL SERBEST BIRAKILDI

SAHTEKÂRLIKLAR ÖRTBAS EDİLİYOR

Kıbrıs'a ihraç ettiği sunta ları sahte belgelerle "mobilya" diye gösterip devlet kasasından 20 milyon lira vergi iadesi alan, Başbakan Demirel'in yeğeni Yahya Demirel, 18 mayıs çarşamba günü 50 bin lira kefalet karşılığı serbest bırakıldı. Evet, hükümetin olayı örtbas etme, halkımıza unutturma çabaları nın ardından, hırsız Demirel ailesinin Yahya'sı sonunda serbest bırakıldı.

Kaçakçılığın nasıl yapıldığı, suntaların kimin eliyle, hangi yoldan nasıl götürüldüğü, sahte belgeler, hepsi gazetelerde uzun uzun yazılmış, yayımlanmıştı. Suç, kamuoyu önünde çoktan açığa çıktı. Durum böyleyken mahkeme "bilirkişi" raporuna dayanarak, "sanığa isnad edilen suç vasfının değişmesi muhtemeldir" diyerek Yahya Demirel'i ipe sapa gelmez bir gerekçeyle serbest bıraktı. Olaylar, hırsızlık ve sahtekârlık gün gibi açıkça ortadayken böyle bir gerekçe düpedüz halkımızla alay etmektir.

Yüzlerce, binlerce yurtseveri, ilericiyi hiçbir suçu olmadığı halde, hiçbir gerekçe göstermeden günlerce, haftalarca, aylarca hapislerde tutarken, devlet kasasından tam 20 milyon lira çalan bir hırsızı salıveren bu hükümet alaşağı edilmedikçe, yerine halktan yana demokratik bir hükümet getirilmedikçe böyle si daha çok adaletsizlikler olacaktır ülkemizde. Ne var ki, herkesi kör, âlemi ser - sem sananlar pek yakında yanıldıklarını göreceklerdir.

YILMAZ'A ÖZGÜRLÜK!

İhanet Cephesi, bir yandan Yahya Demirel gibi devlet kasasından milyonlar çalan hırsızları bağrına basarken, öte yandan Yılmaz Güney gibi halktan yana sanatçıları zindanlarda çürütmeye çalışıyor. Bugün halkımız, Yılmaz Güney'in derhal serbest bırakılmasını istiyor!

İTÖF'ÜN DÜZENLEDİĞİ ANTİ-FAŞİST GECEDE İHANET CEPHESİ LÂNETLENDİ

İngiltere Barış ve Özgürlük Komitesi üyesi İTÖF, çok sayıda işçi ve öğrencinin katıldığı bir anti-faşist gece düzenledi. Hem TBÖK'ün "MC Hükümetine Hayır" kampanyasının başlangıç tarihi, hem de Uluslararası Öğrenci Birliği (IUS)'in "Dünya Öğrencilerinin Şilili Öğrencilerle Dayanışma Günü" olan 8 mayısta düzenlenen bu gecede, Türkiyeli ve Şilili yurtseverlerin faşizme karşı savaşta enternasyonal dayanışmaları dile getirildi.

İTÖF Başkanı yaptığı konuşmada, bugün MC iktidarına karşı yurt çapında verilen savaşıma TBÖK'ün kampanyasının yapacağı katkının önemini vurguladı. Şili halkının savaşımı ile enternasyonal dayanışmanın önemini belirtti. Şili Ulusal Öğrenci Örgütü'nden (CPFUCH) bir temsilci de bir konuşma yaparak, halkının faşizme karşı savaşını anlattı; Türkiye'deki demokratik güçlerin anti-faşist savaşımını selâmladı.

Zengin bir kültür programının sunulduğu gecede, halk ozanlarımızdan Âşık Dâimi ve Âşık Nesimi ile Şilili topluluklar yer aldılar.

Ayrıca, Türkiye'deki MC'nin kanlı saldırılarını ve Şili'de de faşist cuntasının cinayetlerini belgeleyen fotoğraf sergileri ile, Şili ile ilgili "Venceremos" adlı film de ilgiyle izlendi.

Geceye katılan Türkiyeli ve Şilili yurtseverler faşizme, MC hükümetine, Şili cuntasına karşı belgiler haykırdılar, devrimci marşlar söylediler. 8 mayıs eyleminde, anti-faşist savaşımda enternasyonal dayanışmanın güzel bir örneği verildi.

TSİP YÖNETİCİLERİ NEREYE GİDİYOR?

İNKÂR VE PROVOKASYON ÇIKAR YOL DEĞİLDİR

Bugün ülkemizde, Amerikan emperyalizmi ve yerli işbirlikçilerinin, MC hükümeti eliyle gerçekleştirmekte olduğu faşist tırmanış karşısında tüm ilerici güçlerin birliğinin sağlanması, âcil bir sorun olarak önümüzde duruyor. Bu yolda atılacak her bir adım, açık faşizmi getirme çabalarına indirilmiş bir darbe olacaktır. Bu nedenle tüm demokratik örgütlere, ilerici partilere, bu arada doğal olarak legal sosyalist partilere de önemli görevler düşüyor.

Ancak bu sosyalist partilerin yöneticilerinin politik tavırlarına, izledikleri çizgilere bakacak olursak, bu yolda hiç de başarılı olduklarını söyleyemeyiz.

Bu partilerin belli başlılarından biri olan TİP'in yöneticilerinin yanlış tutum ve görüşlerine daha önceki sayılarımızda değinmiştik. Bu sayımızda TSİP yöneticilerinin bazı yanlış tutumlarını ve mart ayı içinde yapılan TSİP kongresinde ortaya çıkan bazı tavırları konu edineceğiz.

TSİP KONGRESİ VE AÇIĞA ÇIKAN ÇİZGİ

Geçtiğimiz mart ayı içinde TSİP'in 1. Kongresi yapıldı. Bu kongrede haklı olarak MC iktidarına karşı savaşımda ilerici hareketin birliği açısından olumlu kararların alınması umuluyordu. Ancak ne var ki kongre çalışmaları, TSİP içerisinde olumluyu değil olumsuzu geliştirdi.

Yönetici düzeyde belirli kişilerin, özellikle şu son zamanlarda elaltından yürüttüğü birtakım karanlık oyunlar bilinmiyor değildi. Fakat bu oyunlar, niyetler kongrede açıkça ortaya çıktı. TSİP yöneticilerinden Ahmet Kaçmaz ve Yalçın Yusufoğlu kongrede, "55 yıllık geleneği temsil ettiklerini söyleyenler" diye adlandırdıkları Türkiye Komünist Partisi'ne karşı inkârcı bir tavır takınarak parsa toplamaya kalkıştılar. "Fanatik birtakım eğilimler TSİP dışında işçi sınıfı partisi vardır diyorlar... Nerededir bu parti?.. Türkiye'de böyle bir parti yoktur..." demekte hiçbir sakınca görmediler. ÜRÜN dergisinin 22. sayısında açıklandı bunlar.

Daha sonra 12 nisan tarihli KİTLE gazetesinde ise, kongrede "kimi konuşmacıların sözleri tahrif edilmiştir" denilerek konuşmalarının tam metninin yayımlanacağı ilân edildi. Bu sözlerin söylenmediğinin ispatlanabilmesini gerçekten isterdik. Ancak aradan epey bir zaman geçtiği halde henüz böyle bir açıklamada, düzeltmede bulunulmadı.

"Türkiye'de böyle bir parti yoktur" diyor Ahmet Kaçmaz. "İşçi sınıfının politik örgüt sorunu 55 senedir çözümlenememiştir" diyor Yalçın Yusufoğlu. Defalarca söylendi, yinelendi; bir kez daha yineleyelim: Türkiye'de böyle bir parti vardır. Bu partinin adı Türkiye Komünist Partisi'dir ve TKP 55 yıldır en zor gizlilik koşulları altında savaşını sürdürmektedir.

Burjuvazinin bu Parti'ye karşı barbarca saldırılarını ardarda gelen tutuklamaları, işkence odalarında ölen, çıldıran komünistleri işçi sınıfımız unutmadı, unutmuyor.

Bundan birkaç ay önce Milliyet gazetesine verdiği ve tamamı KİTLE gazetesinde yayımlanan demecinde, TKP'ye özgürlük tanınmasını isteyen Ahmet Kaçmaz'ın kendisi değil miydi? Bugün ise "böyle bir parti yoktur" deniyor. 55 yıllık savaş boyunca şehit düşmüş bunca komünistin anısına da mı en ufak bir saygıları kalmadı bu kişilerin? Bir başka nokta daha var. Yine bu yöneticiler değilmidir? "enternasyonal işçi sınıfı hareketine bağlıyız" diyenler? Şimdi ise kalkıp yine o aynı enternasyonal işçi sınıfı hareketinin tanıdığı Parti'yi inkâr ediyorlar. Enternasyonal işçi sınıfı hareketini savunmakla, bu hareketin bir parçası olan TKP ye inkârcı bir dille saldırmak kesinlikle birbiriyle bağdaşan tutumlar değildir. Bu, enternasyonalist bir tavır değil, ikiyüzlü bir tavırdır ve enternasyonalizme inançsızlıktır.

Ayrıca bugün, Türkiye Komünist Partisi'nin varlığını kabul edip etmeme sorunu çoktan aşılmıştır. Bundan da öte, TKP'ye özgürlük istemi artık işçi sınıfından da geniş yığınları saran demokratik bir istemdir. TSİP yöneticilerinin sosyal demokrat diye eleştirdikleri Ecevit bile TKP'ye özgürlük istemenin demokrasinin gereği olduğunu belirtmekte, kabul etmektedir.

Ahmet Kaçmaz ve Yalçın Yusufoğlu'nun bu son tavırları, provokasyonları ne kendilerine, ne de devrimci harekete hiçbir yarar sağlamayacaktır. Eğer bu tavır, TSİP'in kuruluşunu haklı göstermek için ise bu yollara başvurmanın gerçekten hiçbir gereği yoktur. TSİP'in varlığının haklılığı ispatlanmak isteniyorsa bu, doğru yolda ardıcıl, tutarlı bir savaşım verilerek yapılmalıdır.

CHP'YE KARŞI TAVIR ÜZERİNE BİR KEZ DAHA

Gazetemizin 37. sayısında TİP ve TSİP yönetiminin 12 ekim seçimlerinde izledikleri politikayı, 43. sayısında da TİP yöneticilerinin ulusal burjuvaziye ve bugün onun partisi durumunda olan CHP'ye karşı tavrını incelerken, ulusal burjuvaziye, CHP'ye yanaşım konusunu genel teorik planda ele almıştık. Bugün içinde bulunduğumuz aşamada ulusal burjuvazinin yerini, işlevini gözden geçirmiştik. Bu nedenle burada, TSİP yöneticilerinin CHP'ye karşı tavrını özet olarak değerlendirirken genel doğruları bir kez daha yinelemeyeceğiz. Sadece TSİP yöneticilerinin bu konuya yaklaşımındaki temel aksaklıkları sakatlıkları işaret edeceğiz.

TSİP yöneticilerinin CHP'ye yanaşımında başından beri pek bir değişim, ilerleme olmamıştır. Aynı kalıpların "bilimsellik" kılıfı altında sürekli yinelenmesinden öteye gidilemiyor. "CHP'nin tekelci burjuvazinin iktidar seçeneğinden başka birşey olmadığı" yanlışında ısrar ediliyor.

Birkaç örnek verelim:

"...CHP sosyal demokrasisi son bir ay içinde hareketlenmek zorunda kalmıştır. Fakat amaç gene aynıdır; bir yandan tepede tekelci burjuvaziye yanaşırken, öte yanda kendi solundaki güçlerden oy kaybedebileceği korkusuyla, bu anti-faşist muhalefeti yeniden CHP'ye kanalize etmek isteyen söz de ilerici adımlar atmağa girişmiştir." (KİTLE gazetesi, 3 mayıs 1976, sayı 107)

....

"Çünkü CHP lideri "spekülatörler" bir Baltık gemisi yaptıktan ve tekelci sermayeye, "alternatifiniz benim", "eliniz bana mahkûm" gibilerden gövde gösterisinde bulunduktan sonra, kazandığı ekstra güçle MC iktidarına karşı "bu hükümet yıkılmalıdır" diye şiddetli salvo atışına başlamış, öte yandan DP ile, CGP ile, Bağımsızlarla hatta MSP ile elaltından pazarlığa girişmiştir. (KİTLE gazetesi, 12 ocak 1976, sayı 92) (altını biz çizdik.)

MC iktidarı ile CHP arasında gittikçe daha sertleşen bir çelişkinin varolduğunu ve bunun sonucunda işin kanlı saldırılara kadar vardığını somut olaylarda gördük. Yine MC'nin bu saldırılarına karşılık, geçtiğimiz son aylarda, CHP'nin, merkez yönetimi de dahil olmak üzere, gittikçe daha sert bir tepki gösterdiğini, hükümeti düşürmek için parlamento dışı yöntemlerin de kullanılması gerektiğini belirttiğini biliyoruz. TSİP yöneticileri de pekâlâ biliyor bunu.

Ancak bu yetmiyor. İş değerlendirmeye, bu çelişkinin nereden kaynaklandığını görmeye gelince, TSİP yöneticileri taktikleri sol sekterlik gözlüklerinin ardından bunu basit bir hükümet kavgası, tekelci burjuvaziye yaranma kavgası olarak görmekte diretiyorlar.

CHP'nin ne olduğunu, sınıfsal niteliğinden ötürü tekelci burjuvaziye karşı savaşta çeşitli yalpalamalar, kaypaklıklar gösterebileceğini bilmeyen kalmadı artık. Fakat bugün CHP, MC'ye karşı gittikçe daha kararlı bir tavır alırken, TSİP yöneticileri bu gelişimi teşvik edecekleri yerde, tutup onun sınıfsal niteliği dolayısıyla hiç bir zaman sonuna dek kararlı olamayacağına ağırlık veriyorlar. CHP'nin faşizme karşı savaşımda önemli bir yeri olduğunu sözde söyleyip, pratikte "yanlışları eleştiriyoruz" kılıfı altında CHP'yi boy hedefi alıyorlar. Bununla da kalmayıp onu, tekelci burjuvazinin bir kolu olarak görüyorlar. Sorarız kendilerine: Bu durumda o eleştirdiğiniz goşist, solak, maceracı akımlarla ne farkınız kalıyor? Bir yanda işçi sınıfının biliminden, Leninist strateji ve taktikler-den söz ederken, öte yandan burjuvazi içindeki ayrışmalara gözlerinizi kaparsanız nerede kalıyor sizin "işçi sınıfı sosyalistliğiniz?"

Bugün artık bu yanlışlar çoktan aşıldı, bu politika çoktan mahkûm edildi. Bu yanlışlarda ısrar, politik körlükten öteye başka anlamlar taşır.

DİSK ÜZERİNE HESAPLAR

TSİP yöneticileri "işçi sınıfının bağımsız politikası" adına CHP'yi boy hedefi alırken, öte yandan da işçi sınıfının sendikal hareketinin birliğine, DİSK'e karşı bölücü, saldırgan bir politika yürütüyorlar.. DİSK içinde "sosyal demokrat bürokratlara karşı savaş" adı altında sürdürüyorlar bunu. Bu arada komünistlere, TKP'ye saldırmaktan da geri durmuyorlar:

"Bilindiği gibi DİSK içinde üç sosyalist çevrenin çeşitli sendikalarda ve kademelerde derece derece etkinliği vardır. Bunun dışında küçümsenmeyecek bir sosyal demokrat kanat ile sosyal demokratlarla işbirliği hâlindeki partisiz sendika bürokratları bulunmaktadır.

DİSK'de belirli ölçüler de etkin olan üç sosyalist çevreden TSİP dışındaki iki çevre hem kendileri arasında, hem de TSİP li sendikacı arkadaşlara karşı grupçu ve rekabetçi bir tutum içinde olmuşlardır. Geçen yıl mayıs ayında yapılan DİSK Genel Kurulu'nda TSİP'li arkadaşlar sosyal demokratlara ve onların kuyrukçusu ekonomistlere karşı sosyalistlerin birliğini sağlamak için hayli gayret göstermişse de sözünü ettiğimiz diğer iki çevre rekabetçi tutumlardan ötürü böyle bir ortak davranışa gitmeyerek sosyal demokratlar ile ekonomistlerin kongreden güçlü olarak çıkmalarına sonuçlayan bir tutum takınmışlardı. (KİTLE gazetesi, 26 nisan 1976, sayı 106)"

DİSK'in 5. Genel Kurulu'ndan nasıl çıktığını, örgütün o günden bugüne geçen kısa sürede katettiği yol ile anlamak çok kolay: DİSK 5. Genel Kurulundan daha güçlü, daha bilinçli, daha savaşkan bir sendikal örgüt olarak çıkmıştır. Bu yılki 1 Mayıs gösterilerinin sayısal ve niteliksel düzeyi bunun en güzel göstergesidir.

DİSK'i sosyal demokrasinin kuyruğuna takılmış gibi görenlere, DİSK'in bu konuyu nasıl değerlendirdiğini gösteren örnekler verelim:

"Belirli bir partiyle bütünleşme içinde kurulacak "sosyal-demokrat" bir konfederasyonun uzun süredir yığınsallaşması olanaksızdır. Böyle bir girişim, aynı zamanda, DİSK çatısı altında hızla gerçekleşen sendikal birliğin tam anlamıyla oluşmasını da olumsuz yönde etkileyecek ve işçi sınıfının bölünmüşlüğünü hızlandırarak, mücadeleyi zayıflatacaktır." (DİSK dergisi, mart 1976, sayı 21)

"DİSK'in görüşü bellidir. DİSK, sermaye sınıflarının ekonomik, siyasal ve ideolojik zulmüne karşı işçi sınıfının bağımsız politikasından yanadır. Bu politikanın temelini ekonomik ve siyasal mücadelenin bütünlüğü oluşturur." (DİSK dergisi, şubat 1976, sayı 20)

"İşçi sınıfımızın, onun örgütlü güçlerinin, bu arada DİSK'in de en ön saflarda yerini aldığı mücadele sosyalizm hedefine yönelmiştir. Sosyalizm, sömürüsüz bir toplum, demokrasi, barış ve özgürlük demektir." (DİSK dergisi, şubat 1976, sayı 20)

Yukarıdaki örneklerden de anlaşılacağı üzere, TSİP yöneticilerinin DİSK'in sosyal demokrasiye veya işçi sınıfına yabancı herhangi bir akım veya iseolojiye kapılandığı iddiaları yersizdir. Ayrıca, yığınsal bir sendikal örgüt olması nedeniyle, DİSK içerisinde çeşitli yanlış politik görüşleri savunanlar olabilir. Bu doğaldır. Önemli olan, örgütün bir bütün olarak işçi sınıfının gerçek çıkarları doğrultusunda olması, eylem göstermesidir.

Adına bir "işçi" kelimesi ekleyerek kendilerini gerçek politik öncü olarak göstermek çabasında olanlar, bu amaçlarına ulaşamayınca saldırgan, bölücü bir tavır takınmaktan, çeşitli ayak oyunlarına başvurmaktan çekinmiyorlar. Ancak şunu da çok iyi bilmek zorundadırlar ki, meydan boş değildir. İşçi sınıfımız neyin ne, kimin kim olduğunu iyi ayırdetmeye başlamıştır.

1 MAYIS VE TSİP

Bir başka değinilmesi gereken konu da, TSİP yöneticilerinin bu yılki 1 Mayıs'a karşı tavırlarıdır.

Bu yılki 1 Mayıs'ın Türkiye işçi sınıfı için olağanüstü önem ve anlamını bir kez daha belirtmenin gereği yoktur sanırız. İşçi sınıfının, onun politik örgütünün, sendikal örgütü DİSK'in yanısıra tüm ilerici, demokratik örgütler yığınsal olarak katıldılar bu büyük güne. Legal sosyalist partiler ise ne yaptı: TİP 1 Mayıs'ta ayrı bir salon toplantısı düzenlemeye girişti. TSİP'in yayın organı KİTLE dergisinde 3 mayısa kadar olan sayılarında ise 1 Mayıs'a hiç, evet hiç yer verilmedi. Bununla da yetinilmeyip, 1 Mayıs arifesinde, 26 nisanda çıkan KİTLE'de 2 sayfalık bir DİSK "eleştirisi" yer alıyor ve DİSK'e saldırılıyordu.

3 mayıs tarihli KİTLE gazetesinde ise 1 Mayıs üstüne şunlar söyleniyor:

"Geçen yıl Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin yaygın olmasa bile yaptığı girişimler bu yılki hazırlıklara bir deney getirmiş olmalıdır."

....

Nitekim 1 Mayıs hazırlıkları ve kararı sevindirici bir girişim olarak alkışlanırken, gösterilere muhteva kazandırabile-

ARKASI 4. SAYFADA

PORTEKİZ SEÇİMLERİ ve SONUÇLARI

BU YAZI, PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ BRİTANYA TEMSİLCİSİ CARLOS PLACIDO TARAFINDAN GAZETEMİZ İŞÇİNİN SESİ İÇİN ÖZEL OLARAK HAZIRLANMIŞTIR

Geçtiğimiz 25 Nisan'da, 5,4 milyondan fazla Portekizli, Cumhuriyet Meclisi'ne 263 saylav seçmek için sandık başına gitti.

8,8 milyon olan toplam ülke nüfusunun % 74 gibi yüksek bir oranını oluşturan 6,5 milyon kişi,bu seçimlerde seçmen olarak kaydını yaptırdı. Dış ülkelerde yaşayan yüksek sayıda Portekizli (yaklaşık olarak 2,5 milyon) arasından seçmen kaydını yaptıranların sayısı ise çok daha düşük (105,048). Bunların seçeceği saylav sayısı 4'dü.

Seçimlere 14 politik parti katıldı. Bunlar içinde 25 nisan 1974'den hemen sonra kurulmuş olan ve kadrolarıyla yöneticilerinin birçoğu eski faşist partiden gelen CDS ve PPD gibi iki ana gerici parti de yer alıyordu.Ayrıca, 1972 yılında kurulan Sosyalist Parti ve 1921 yılında kurulduğundan bu yana, Portekiz işçi sınıfının başında 48 yıl boyunca faşist rejime karşı savaşan tek parti olan Portekiz Komünist Partisi de seçimlere katılan partiler arasındaydı.

Geriye kalan 10 küçük parti arasından 8 tanesi ise solak partilerdi. Bunlardan 4 tanesi maoizmi, geriye kalan 4 tanesi ise troçkizm, anarşizm ve maoizm karışımı görüşleri savunuyordu.

Bütün partiler arasından en çok üyeye sahip olan Portekiz Komünist Partisi, Portekiz işçilerinin öncüsü olarak yerini alıyordu.Komünist Partisi'nin adaylarının % 66 sı emekçi, bunlar arasından 97'si de sanayi işçisiydi

Portekiz Devrimi'nin ana düşmanları olan emperyalizm ve uluslararası kapitalist tekellerin, bugünkü Avrupa stratejilerine de uygun olarak bu seçimlerden elde etmek istedikleri sonuç, Portekiz'i kesin denetimleri altında tutmak ve ülkede tercihan bir sosyal demokrat yönetim,ya da bu olmazsa,açık gerici bir rejim kurmaktı.

SEÇİM KAMPANYASI

Seçim kampanyası bu stratejiye uygun olarak yürütüldü. Demagoji, kafaları karıştırma ve anti-komünizm furyası uluslararası kapitalist yayın organları tarafından da yoğun olarak desteklendi.

Buna ek olarak faşist şiddet de geniş olarak kullanıldı. Ülkenin kırsal kesimlerinde, özellikle kuzey bölgelerde ve Madeira ve Azorlar gibi Atlantik adalarında PPD ve CDS (Halkçı Demokrat Parti ve Hristiyan Demokrat Parti) örgütleri tarafından korunan yerel faşist çeteler, demokratik özgürlükleri defalarca çiğnediler.

Portekiz Komünist Partisinin adayları dövüldü, bıçaklandı. Komünist Partisi taraftarlarına saldırıldı, üzerlerine ateş açıldı. Bir çok kez bu saldırılara, faşistlerle aktif işbirliğine giden maocular da katıldı. Komünist Partisi'nin seçim toplantılarına saldırıldı, binaları bombalandı. CDS ve PPD, bir tarım işçileri bölgesi olan Beja'da geniş çapta provokasyonlar örgütledi ve Lizbon'un merkezinde de silâh ve zincirlerle Komünist Partisine karşı saldırılar düzenledi.

Ve son olarak NATO tehditleri de geldi. 9 nisanda yapılan bir açıklamayla, "Açık Kapı" adı verilen ve 7 ülkeden savaş gemilerinin ve uçakların katılacağı NATO manevralarının, oylarının sayılacağı 26 nisan günü Portekiz sahilleri açıklarında başlayacağı ilân edildi. NATO jetlerinin 28, 29 ve 30 nisanda Portekiz üzerinde bombardıman talimleri yapması ve NATO deniz filosunun da 4 -6 mayıs tarihleri arasında "her ihtimale karşı" Lizbon'a gelmesi örgütlendi.

SONUÇLAR

Seçime katılma oranı,1975 Kurucu Meclis seçimlerindeki son derece yüksek orandan (% 92) düşük olmasına rağmen, yine de çok yüksek oldu (%83).

791 bin oy alarak 40 saylav çıkaran Komünist Partisi, toplam oyların % 14,5'ini elde etti. Böylelikle, bir önceki seçimlere göre 80 bin daha fazla oy alan Komünist Partisi,bütün saldırılara ve solakların bölücü eylemlerine rağmen oy oranını % 2 arttırdı.

Hükümetteki diğer iki partiden CDS 238 bin PPD ise 120 bin oy kaybetti.

Komünist Partisi, en önemli tarım işçileri bölgesi olan Beja'da en güçlü parti olma durumunu koruyarak altı saylavlıktan 4'ünü kazandı. En önemli endüstri bölgesi olup Lizbon ve Oporto'dan sonra en yoğun nüfusa sahip olan Setubal'da da Komünist Partisi,17 saylavlıktan 9unu alarak Sosyalist Partinin önüne geçti. Lizbon ve Oporto gibi ülkenin en büyük kentlerinde de ilerleme kaydeden Komünist Partisi, sadece birkaç kuzey bölgesinde ve atlantik adalarında küçük gerilemeler gösterdi.

PKP'nin ve diğer partilerin seçimlerde aldıkları sonuçlar, emperyalistlerin Portekiz'e ilişkin stratejilerinin yenilgisinin bir ifadesi oldu. Sosyalist Parti, 107 saylav çıkartmasına rağmen mecliste çoğunluğu sağlayamadı. Eğer sağlayabilseydi ,bu onu Avrupa sosyal demokrat partilerinin baskılarına çok duyarlı kılacaktı. Diğer taraftan, gerici PPD ve CDS de çoğunluğu sağlayamadılar.İkisi birlikte, toplam 263 saylavdan sadece 114 ünü çıkarabildiler.

Bugün için Portekiz'de yeni bir hükümet kurmaya ilişkin olarak kısa dönemde tek geçerli çözüm yolu, emekçi halkın oylarının büyük çoğunluğunu kazanan sosyalistlerin ve komünistlerin ortak bir hükümet kurmasıdır .

Böyle bir hükümet, Portekiz devriminin kazanımlarına, genel doğrultusuna uygun düşecektir. Zaten yeni Anayasada, Portekiz için sosyalist bir gelişme yolu ve sınıfsız bir toplum düzeni öngörmektedir. Bugün , ancak sosyalistlerle komünistlerin elele kuracağı bir hükümet Portekiz'in ve halkının gelişmesini mümkün kılacaktır.

Seçimlerin sonuçları aynı zamanda, solak akımların Portekiz halkından destek görmediğini de açıkça göstermiştir. Solak akımları temsil eden 8 siyasi parti, toplam oyların sadece % 4,7'sini almış ve meclise ancak 1 saylav sokabilmiştir.

SONRASI

Seçimlerden sonra Portekiz'in her tarafında 1 Mayıs coşkuyla kutlandı. 1 Mayıs gösterileri, yüzbinlerce emekçinin birliğinin önemli bir göstergesi oldu ve seçim sonuçlarının perçinlenmesinde önemli katkıda bulundu. Fakat öte yandan, elde edilen ilerici kazanımları geri döndürmeye yönelik yoğun manevralar da sürüp gitmektedir.

Sosyalist Parti, Komünist Partisi ile birlikte bir hükümet kurmaya niyetli olmadığını açıkladı. Haziran'da yapılacak olan cumhurbaşkanlığı seçimleri de yeni bir takım bölücü planlar uygulamak için bahane olmaktadır. Bu bölücü planların bir kısmı da orduya yöneliktir.

Faşist terör de yeniden artmaya başladı. 1 Mayıs günü Oporto'da, Lizbon'da Komünist Partisi'nin binalarında patlayan bombalar 1 kişinin ölümüne yol açtı. Lizbon havaalanı radar tesislerinde ve başka yerlerde de bombalar patlatıldı. 4 mayısta Kuzey Portekiz'de bir şehirde bir Komünist Partisi üyesi, Hristiyan Demokrat Parti'ye bağlı komandolar tarafından dövülerek öldürüldü.Angola'dan dönen gericiler de 7 mayısta Lizbon'da hükümet tesislerine saldırdı ve 9 mayısta da, Maocu MRPP'nin desteğiyle Lizbon'daki Komünist Partisi binalarını yağma ettiler.

Portekiz'deki nisan seçimleri devrimci bir ortamda ya

ARKASI 4. SAYFADA

ARJANTİN

Peronizmin iflâsı ve cuntayı hazırlayan nedenler

Arjantin'de, 18 aralık 1975'de birkaç hava birliğinin gerici bir grup subay önderliğinde giriştiği başarısız darbe hareketi, ülkedeki devrimci hareket tarafından bir başlangıç,daha sonraki gerici ayaklanmalar için bir prova olarak nitelenmişti.Bundan ötürü, 23 mart 1976'da devlet başkanı Isabel Peron'u tutuklayıp hükümet binalarına el koyan ve sivil hükümete son veren askersel cunta kimseyi şaşırtmadı. Arjantin'de gazeteler aylardır bir değişikliğin kaçınılmaz olduğunu yazıyor ve cuntayı kimlerin meydana getirebileceği konusunda fikir yürütüyordu.

CUNTANIN EĞİLİMİ

24 sabahı başkente giren ordu birlikleri,hiçbir direnişle karşılaşmadan bakanlıklara, sendika merkezlerine, tüm stratejik noktalara ve idareye el koydu. Tüm gösteriler, toplantılar ve grevler yasaklandı. Politik parti ve sendikaların çalışmaları durduruldu, radyo, televizyon ve basına sansür kondu.Sendika yöneticileri ve Peron hükümeti taraftarları bütün ülkede tutuklanmaya başladı. Arjantin Komünist Partisi Merkez Komitesi binası ordu birlikleri tarafından işgal edildi.

Cunta,demokratik hakların ve sivil hükümetin kısa zamanda geri getirileceğine söz vermekle birlikte, seçim tarihi konusunda her hangi birşey söylemekten kaçınmaktadır.

Ordu içinde, Şili tipi bir diktatörlük savunucuları olduğu gibi daha ılımlılar ve bir de durum biraz yatıştıktan sonra anayasal düzene dönülmesi gerekliliğini savunanlar vardır.

Cuntanın programındaki en belirgin nokta,önceki hükümetlerin bağlı olduğu uluslararası anlaşmalara uyacağını belirtmesi ve ülkedeki yerli ve yabancı özel yatırımları koruyacağı konusunda garanti vermesidir. Bu arada belirtmek gerekir ki,ordu içindeki aşırı sağ unsurların,emperyalizmin özel servisleri ile yakın ilişkileri olduğu konusunda birçok kanıt vardır. Nitekim, New York Times gazetesinde,1975 aralık ayındaki başarısız darbe girişiminden bir ay önce Cyrus Sulzberger imzasıyla çıkan bir yazıda,Arjantin'de aralık sonuna doğru Peron'cu hükümetin askersel bir darbe ile düşürüleceği belirtilmiştir.

DARBE ÖNCESİ DURUM

Arjantin'de özellikle son bir yıldır süregelen ağır ekonomik ve politik kriz, cuntaya dayanak olmuştur. Peronist akım,İsabel Peron hükümeti döneminde, içindeki değişik kesimlerin çelişkilerinin etkisi altında giderek zayıfladı. Hükümetin kesin bir ekonomik programı yoktu.Ayrıca Peronist hükümetin,ulusal çıkarları savunan her olumlu adımı, işbirlikçi büyük burjuvazi ve yabancı tekeller tarafından engelleniyordu. 1975 yılında enflasyon hızı %300-360'ı buldu. Bu arada,zamanın ekonomi bakanının geliştirdiği "Mondelli Planı" ile hükümet, ekonomik krizin bütün yükünü emekçi yığınların sırtına bindirmek istiyordu. "Mondelli Planı", ufak bir artıştan sonra ücretlerin dondurulmasını, devalüasyona gidilmesini, günlük ihtiyaç maddeleri ve yakıt fiyatları ile ulaşım ücretlerinin %50-150 arasında arttırılmasını öngörmekteydi. Sendikalar bu plana kesin bir şekilde karşı çıkmışlar ve böylece hükümet, bir zamanlar Peronist hareketin başlıca destekleyicisi olan sendikacıları da karşısına almıştır. Arjantin Komünist Partisi, "Mondelli Planı"nın amacını,"ekonomik krizin sonuçlarının acısını onun sorumlusu olmayan kişilere çektirme" diye belirlemiştir. Arjantin'de darbe öncesi ortam, ekonomik krizin yarattığı güç yaşam koşulları ve derinleşen sınıf çelişkileri nin yanısıra tüm ülkeyi saran terörist hareketlerle büsbütün kızışmıştır. Terörist hareketleri başlatanlar,aşırı sağcı,faşist gruplar, özellikle "Arjantin Anti-Komünist Birliği" olmuştur. Ancak sapık bazı sol gruplar da terörist eylemlere sık sık başvurmak-

ARKASI 4. SAYFADA

İTÖF, LEEDS'DEKİ "EĞİTİMDE EŞİTLİK" YÜRÜYÜŞÜNE KATILDI

"IRKÇI YASALARA HAYIR!„

Britanya hükümetinin, yabancı öğrencilerin okul ücretlerinin arttırmak için kanunlaştırmak istediği ırkçı tasarıları protesto etmek için 12 mayıs günü Leeds'de bir yürüyüş yapıldı. 300'den fazla yerli ve yabancı öğrencinin katıldığı eylemde, yabancı öğrencilerin istemleri, "Irkçı okul ücretleri ayırımına son", "Irkçı göçmen kanunlarına son", "Kurs kesintilerine son", "Herkese eşit eğitim olanağı" gibi sloganlarla dile getirildi.

İTÖF de eyleme yığınsal bir biçimde katıldı ve İTÖF'ün örgüt flâması altında yürüyüş kolunun başını çekti.

Yürüyüşün sonunda yapılan ve başarılı geçen toplantıda, Britanya Ulusal Öğrenci Birliği (NUS) Genel Sekreteri Sue Slipman, Britanya hükümetinin emperyalist eğitim politikasını kınadı ve bütün öğrencilerin birliği üzerinde durdu. İTÖF adına konuşan bir arkadaş da Türkiyeli öğrencilerin durumunu ve ücret artışları sonucu karşılaşacakları zorlukları anlattı. İTÖF'ün her zaman NUS ile dayanışma içinde, eylemlere aktif olarak katılacağını belirtti.

Toplantı, "Arkadaşlık, Birlik, Dayanışma" sloganları ile sona erdi.

ARJANTİN

BAŞTARAFI 3. SAYFADA

tadırlar. Örneğin 12 aralıktaki askersel ayaklanmanın önlenmesinden birkaç saat sonra, Troçkist sol unsurlardan meydana gelen "Halk Devrimci Ordusu"ndan silahlı birkaç yüz kişi, Buenos Aires'in dış mahallelerinden Bernal'de bir askersel birliğin silah ve malzeme depolarına saldırmıştır.

Bu tür bireyci terörist hareketlerin kurbanları, ilerici partilerin etkin üyeleri, sendika yöneticileri ve toplumun her kesiminden ilerici, demokrat kişiler olmaktadır. Terörist eylemler ordu içindeki aşırı sağcı ve dikta heveslisi kesimlerin durumunu güçlendirmiş, cuntanın sivil rejime son vermesinde etken olmuştur. Ayrıca Peron hükümetinin kararsızlığı ve güçsüzlüğü ile ülke içindeki demokratik güçlerin bölünmüşlüğü de cuntanın gelişini kolaylaştırmıştır.

Başta Komünist Partisi olmak üzere Arjantin'deki tüm ilericiler, cuntanın programı ve eylemleri ile hemfikir olmaktan çok uzaktır. Özellikle politik partilerin çalışmalarının durdurulmasına kesinlikle karşı çıkılmaktadır.

Komünist Partisi, tüm politik tutukluların salıverilmesini ve Genel İşçi Konfederasyonu'nun çalışmalarını sürdürmesine izin verilmesini istemektedir.

Arjantin Komünist Partisi'nin gündemindeki en acil görev, ülkesinin tüm demokratik ve yurtsever güçlerini ulusal düzeyde birleştirmektir. Bu birlik asker ve sivil, geniş bir koalisyon içinde demokratik bir hükümetin kurulmasına yönelecektir. Arjantin halkının isteği de budur.

"1 Mayıs bir aşamadır"

Gazetemiz İŞÇİNİN SESİ, 13 mayıs perşembe günü Lupetra Fashion dikimevini ziyaret ederek, burada çalışan Türkiyeli işçilerle 1 Mayıs'ın yurdumuzda kutlanması üzerinde kısa bir sohbet yaptı. Kendileriyle konuştuğumuz bütün işçi arkadaşlar, 1 Mayıs İşçi Bayramı'nın yurdumuzda 300 bin kişi tarafından meydanlarda kutlanmasını sevinçle karşıladıklarını belirttiler. Sohbetimize katılan bir işçi arkadaş şöyle dedi:

"Ben, 1 Mayıs'ın İşçi Bayramı olarak kutlanmasına taraftarım. İşçilerin bayramı serbest olarak kutlanmalıdır. İşçinin hakkıdır bu. 1 Mayıs'ın bu yıl bu kadar yığınsal olarak kutlanması devrimcilerin bir armağanıdır. Bu bir aşamadır. Bir daha durmayacaktır. Bu, herkesin bayramı olmalıdır."

Bundan sonra bir arkadaş da şöyle konuştu:

"Ben bugün tekellere, ağalığa karşıyım. Demokratik bir toprak reformu yapılmalıdır. Bunu da halktan yana bir hükümet yapar. Bu yüzden DİSK'in 1 Mayıs eylemini destekliyorum."

Sohbetimize katılanlar 1 Mayıs'ın işçi sınıfının bir gövde gösterisi, hak alma savaşında önemli bir politik aşama olduğunu söylediler. Bir arkadaş bu gösterinin gelecek açısından önemini şöyle dile getirdi:

"Bu gösteri, bayram olmaktan çok, işçilerin haklarını alabilmeleri için, geleceğin garantisi için bir önem taşır."

İşçinin Sesi'ne bağış

Perşembe günü yaptığımız bu sohbetten sonra, cuma günü Lupetra Fashion işçileri aralarında £14.50 bağış toplayarak, İŞÇİNİN SESİ bağış kampanyasını da somut olarak desteklediklerini gösterdiler.

PORTEKİZ

BAŞTARAFI 3. SAYFADA

pıldı ve bu ortam çerçevesi içinde sonuçları çok olumludur. Fakat bu sonuçlar yine de Porteki 'de burjuva parlamentarizmine dayalı bir çözüm yolunun geçerli olduğunu göstermiyor. Çünkü bu gelişmeler, faşizme geri dönüş tehlikesini de beraberinde getiriyor.

Günümüz Portekiz'inde ne olursa olsun hiçbir güç işçi sınıfının ve emekçi halkın ana devrimci rolünü elinden alamaz. Hiçbir güç, işçi sınıfının öncü partisi Portekiz Komünist Partisi'nin emperyalizme ve uluslararası tekelci kapitalizme karşı; orta tabakalarla birlikte sosyalizme doğru vazgeçilmez yürüyüşünü engelleyemez.

Kadınlar Birliği, 19 Mayıs'ta Faşist Cinayetleri kınadı

İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği çalışmalarını başarıyla sürdürüyor. Geçtiğimiz haftalar içinde yapılan "Ana ve Çocuk Sağlığı", "Doğum Kontrolü ve Aile Planlaması" konulu seminerler ilgiyle izlendi. 22 mayıs cumartesi günü de, Britanya'da çalışan işçilerin çocuklarının eğitim sorunu ile ilgili bir toplantı düzenlendi.

İTKB, 15 Mayıs cumartesi günü 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı dolayısıyla bir toplantı düzenledi. İTKB Başkanı, toplantıda bir konuşma yaparak şunları belirtti:

"Halkımızın emperyalist güçlere karşı verdiği Kurtuluş Savaşını simgeleyen günlerden biri olan 19 Mayıs'ı anlam ve önemine lâyık bir coşkuyla kutlamayı çok isterdik. Ancak bugün ülkemizde emperyalist, gerici güçler yine at oynatıyor; faşist baskılar günden güne artıyor. 19 Mayıs'larda gençlerimiz hergün sokak ortalarında faşist kurşunlarıyla vurulup öldürülüyor. Bunun için biz de, bir ana ve bütün bu saldırıların hedef aldığı emekçi halkımızın ayrılmaz bir parçası olarak, 19 Mayıs Bayramını neşeyle kutlayamıyoruz."

Daha sonra, son yıllarda gençliğe yapılan saldırılar anlatıldı; gençlerin isteklerinin, emekçi halkın demokrasi, barış ve özgürlükten yana olan istemlerinin bir parçası olduğu belirtildi. Kadınların da bu savaşımda önemli yeri olduğu, "Ben bilmem, ben anlamam" demeyip, gençlerin haklı istemlerini desteklemeleri gerektiği, böylece kendi haklarını da savunacakları söylendi. Tartışmalarla zenginleşen toplantı canlı geçti.

İNKÂR ve PROVOKASYON

BAŞTARAFI 2. SAYFADA

cek kimi gereklilikler ihmal edilmişe benzemektedir."

....

"Taksim alanında yapılacak törende, katılabilecek "erkan"ın bulunacağı bir davetliler tribunü hazırlanacak ve işçilerin, gruplar halinde bu tribünün önünden "resmıgeçit" yapmaları istenecektir. Bu tutum, kendi kurtuluşunu sağlama yolunda mücadele ettiği burjuvaziye karşı işçi sınıfının "iyi dileklerini" sunmak gibi reformist kavrayış görünümündedir.

Öte yandan, programda yer alan sloganlar arasında, işçi sınıfının hedefini somutlayıcı, onun enternasyonal dayanışmasını dile getirici hiçbir ize rastlanmamaktadır."

1 Mayıs'ta, hükümetin, komandosunun, polisinin her türlü tehditlerine rağmen Taksim Meydanı'nı dolduran 300 bin işçi en güzel, en açık yanıtı verdiler bu sözlere. Biz kısaca bir göz gezdirelim olanlara.

En başta, dünyadaki bütün 1 Mayıs'larda olduğu gibi, bu 1 Mayıs'ın da ana belgisi "Bütun ülkelerin işçileri birleşiniz!" idi. 1 Mayıs'da yayımlanan DİSK bildirisinde de kullanılacak diğer belgiler şöyle sıralandı:

"İşçiyiz güçlüyüz
Devrimde öncüyüz"
"Bağımsız Türkiye"
"İş, ekmek, hürriyet
sömürüye nihayet"
"Faşizme geçit yok"

"İşte TSİP yöneticilerinin "arasında işçi sınıfının hedefini somutlayıcı, onun enternasyonal dayanışmasını dile getirici hiçbir ize rastlamadıklar" belgiler bunlardı.

Bir de, tribün meselesine kafaları takılmış. Burjuvaca buluyorlar. Ama sosyalist ülkelerde 1 Mayıs'ların nasıl kutlandığını bilmiyor olamazlar herhalde.

"Tribün" kelimesi hemen aklımıza Demirellerin, Sancarların oturduğu tribünleri getirmesin. Ayrıca 1 Mayıs'ta "faşizme geçit yok" diye haykıran işçi sınıfımız burjuvaziye hiç de iyi dileklerini sunmuyordu.

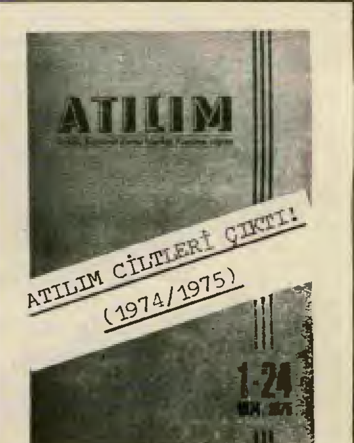
Sonuç

İşçi sınıfı hareketinin bağımsızlığı ile savaşın çeşitli aşamalarında kurulacak olan bağlaşıklıkları arasındaki farkı görememe", bu konuya soldan yanaşmak, dünya işçi sınıfı hareketinin çoktan mahkum ettiği bir yanlıştır. TSİP yöneticileri İhanet Cephesi'ni, tırmanan faşizmi bir kenara bırakıp CHP ye saldırıyorlar. CHP'yi baş düşman ilan ederek hedef şaşırtıyorlar ve böyleleikle işçi sınıfının karşısında yeni düşmanlar yaratma yolunu izliyorlar.

Öte yandan bununla da kalmayıp, işçi sınıfını bölücü bir tutum içine giriyorlar. DİSK'e saldırıyor, işçi sınıfımızın gerçek politik temsilcisi Türkiye Komünist Partisi'ne karşı bir zaman vazgeçer gibi oldukları provokasyonlarını, saldırılarını yineliyorlar. Ahmet Kaçmaz, Yalçın Yusufoğlu gibiler bilmelidirler ki bu çıkar yol değildir. Bu tavırlar, Türkiye işçi sınıfı hareketinden herzaman gereken cevabı alacaktır.

İTİB KONGRESİ

İTİB, 16 mayıs pazar günü yaptığı kongresinde haziran ayı içinde yapılması beklenen ATTF Kurultayı'na gidecek olan delegelerini seçti.

İşçinin Sesi ....15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ ....İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
.......(Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'na bağlıdır)
YAZIŞMA ADRESİ:....56 Mansfield Rd., ILFORD, ESSEX, ENGLAND
MASRAFI: 10 p. .... Yıllık Abone. 4£ (sterlin).(Almanya için 40 DM)